

Hogy Legyünk Szabadok a Keserűségtől

Előszó-- Jim Wilson-tól

Ennek a kis könyvnek az első része, ami a keserűség elhagyásáról és a megbocsátásról szól, az elmúlt 20 évben sok alkalommal szerepelt bibliai konferenciákon. Kazetták százai jelentek meg.

Sok évvel ezelőtt a legidősebb fiunk, Douglas, megkérte titkárát Chris LaMoreaux-ot írja le a kazettáról és sok javítás után 1000 másolat készült a könyvről. Azóta több, mint 32.000 példány jelent meg. A legtöbbet azok kapták akik kértek. Hálás vagyok Southy Grinalds úr kitűnő szerkesztői szolgálataiért. Ezzel a kiadással együtt nyomtattam még 5 cikket először is azért mert kapcsolódik hozzá, másodsorban mert rövidek is önmagukban (a könyv nélkül) nem lehetne őket szétosztani, harmadsorban olyan témák, amelyeket általában nem tanítanak.

Heather Wilson Torosyan a lányunk, felesége Ararat Torosyannak, és anyukája Yeran-nak, Masis-nak és Sevan-nak. Egyiptomban egy keresztény munkás volt 8 hónapig és Törökországban körülbelül 5 évig.

Chris Vlachos Provonál, Utah államban kezdte a munkát a His Place nevű könyvesboltunk megnyitásánál és működésében. Ő még mindig velünk dolgozik a Keresztyén Szolgálók Közösségében, de a fő szolgálatai a Golgota gyülekezet pásztorlása az Amerikai Torkban, Utah államban, és tanít a Bibliai Tanulmányok Intézetében.

Hogy Legyünk

Szabadok a Keserűségtől

Jim Wilson

Minden keserűség, indulat, harag, kiabálás és istenkáromlás legyen távol tőletek minden gonoszsággal együtt. Viszont legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban. Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, és éljetez szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk "áldozati ajándéku, az Istennek kedves illatként." (Efézusiakhoz 4:31-5:2)

Ez a szöveg megmutatja nekünk, hogy hogyan legyünk szabadok minden keserűségtől. Mielőtt megvitátnánk, hogy miért kell ezzel leszámolni, döntő felismerni, hogy a cselekedeteink alapja ebben a vonatkozásban az kell legyen, amit Krisztus tett értünk a kereszten. Minden cselekedetünkben Isten utánzó, vagyunk.

Az Ótestamentumban volt egy nő, akinek a neve azt jelenti: kellemes. Naominak hívták.

Elment Izraelből egy másik országba a férjével és a fiaival. Azonban a férje meghalt és a következő néhány éven belül mind két fia is.

Néhány megjegyzést fűzött a mostanában megözvegyült menyeihez.

Ruth 1,13b: "Nagyobb az én keserűségem, mint a tiétek, mert elért engem az ÚR keze."

Összehasonlíttja, hogy kinek volt joga nagyobb keserűségre.

Ruth 1,20-21: "Ő azt mondta nekik: Ne hívjatok engem Naominak, hívjatok inkább Márának, mert nagyon megkeserített engem a Mindenható. Egész családommal mentem el, és kifosztottan hozott vissza az ÚR. Miért hívnátok engem Naominak, hiszen megalázott engem az ÚR, és bajba döntött a Mindenható."

Az ő keserűsége Isten felé irányult. Isten volt az, aki elvette a férjét, Isten vette el a fiait, és ő Istent hibáztatja. Ebben a 3 versben 5 alkalommal tartja felelősnek Istent az ő keserűségéért.

Ma is sok ember hasonlóan érez. Nem csak keserűek, hanem élvezik is ezt. Valami módon szeretik és habzsolják. Nem tudnák, hogy mit csinálnának, ha megszabadulnának a keserűségtől, mert nem lenne miért élniük. Szeretnek keserűek lenni.

Ismerünk ilyen embereket a világban és ismerünk ilyen embereket a gyülekezetben. Könnyű felismerni, ha valaki keserű. Láthatod a szemében, az arcvonásaiban--akkor is, ha valaki fiatal. Láthatod a szájukon amikor mosolyognak vagy nevetnek. Keserűek és te láthatod. Hallhatod a hangszínükön. Hallhatod amikor tiltakoznak, hogy ők nem keserűek. A keserűség ott van a középpontban és átjár mindent.

Vannak keserű emberek a Bibliában Naomin kívül is. Igazából, jó néhányan. Például Jónás keserű ember volt. Az ÚR azt mondta neki: "Igazad van-e amikor haragszol emiatt a bokor miatt?"

"Igazam van!" mondta Jónás: "Haragszom mindhalálig!" (Jónás 4:9)

Azt gondolta, joga van a haraghoz. *Szeretek mérges lenni! Isten rosszul teszed, hogy megbocsátasz az embereknek. Én nem akarok megbocsátani.*

Az emberek élvezik felelősségre vonni a másikat. Az Efezus 4:31-5:2 megköveteli tőlünk, hogy minden keserűség legyen távol tőlünk és őrizzük meg a lágy szívünket. A kérdés tehát az: lehetünk-e jóságosak, irgalmasok, lágyszívűek és keserűek egy időben? Ez mind belső magatartás. A lágyszívűség definíciója magába foglalja a lágy szívet. A keserűség is belül van. De nem lehetséges két különböző, egymásnak ellentmondó magatartás bennünk.

Pál azt mondja, hogy a keserűség legyen távol tőletek viszont legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasok. Ezért a keserűségnek mennie kell. De mielőtt el tudna menni, tudni kell mi is ez - és hogy bennem van.

Viszonylag könnyű meglátni másokban, de nem olyan könnyű magunkban. Ezért fontos, hogy megértsük a Biblia definícióját a problémáról.

Tegyük fel, hogy egy keresztyén elkövet egy bűnt. Mondjuk hazudik. Amikor hazudik, bűnbánatot kell éreznie vagy keserűséget? A válasz: bűnbánatot. Amikor bűnt követünk el, rossz a lelkiismeretünk. Ez egy sima ügy. Tegyük fel, hogy valaki hazugságot mond erről keresztyénről és elterjeszti az egész városban. Mit kell most éreznie?--bűnbánatot vagy keserűséget?

A bűnbánat az, amit akkor érzünk, amikor bűnt teszünk, *a keserűség pedig, amit akkor érzünk, amikor valaki ellenünk követ el bűnt.* A keserűség meghatározása mások cselekedeteire mutat. Ha mi sértettünk meg valakit, bűnbánatot éreznénk és tudnánk, hogy meg kell vallani és elhagyni a bűnünket.

Talán nem valljuk meg a bűnt, de nem azért, mert nem tudtuk, hogy mit kell csinálnunk. De mit tegyünk mások bűnösségével? A keserűség mindig azon alapul, hogy valaki más bűnös-- akkor is ha valósan vagy elképzeltlen.

Nézzük előbb az elképzelt bűnt. Sok alkalommal keserűek lehetünk valaki felé, azért amit mondott, amikor a valóságban nem is mondott semmit. Hallottunk egy kósza hírt és most keserűek vagyunk. Egy olyan bocsánatkérésre várunk amit nem tud felajánlani. Megmaradjunk a keserűségben egész életünkben mert valaki nem kér bocsánatot azért, amit nem is tett meg?

Egyébként sok keserű ember nem tudja elképzelni a lehetőséget, hogy elképzelt bűnök miatt keserűek lehetnek. Ami a keserűséget illeti, a másik ember bűne mindig valóságos. Annak az embernek, aki megpróbál szabadulni a keserűségtől, teljesen elfogadható az, hogy valós bűnt feltételezzon a másik emberről *feltéve, hogy szabaddá lesz a saját keserűségétől.*

És mi a helyzet a valódi bűnnel? Sok keserű ember van, akivel igazán rosszul bánt a vétkes. Tehát, hogy kezeljük a valódi vétket?

A keserűség azon a bűnön alapul, amely valamilyen módon kapcsolatban van veled. Nem az számít, hogy milyen nagy a bűn, hanem, hogy mennyire érint téged. Például, ha valami nagy embertelen és durva dolog történik Iránban, Irakban, El Salvadorban vagy Kolumbiában, akkor mit teszünk? Lehet, hogy megdöbbenünk vagy elámulunk rajta, de nem érzünk büntudatot vagy keserűséget. Mindazonáltal ez egy szörnyű bűn volt és valaki valójában el is követte. Tehát, nem attól függ, hogy milyen nagy a gonoszság, hanem, hogy *milyen közel van az a másik ember hozzám aki elkövette.* A keserűség azzal az emberrel van kapcsolatban, aki közel van hozzánk.

Kik a lehetséges jelölték? A válasz egyszerű: apák, anyák, testvérek, férjek, feleségek, gyerekek, szerelmek, szobatársak, a beosztott közvetlen főnökök, a közvetlen alárendeltek, munkatársak, üzleti partnerek, és talán néhány más rokon--nagy szülő, nagybácsik, és mások. Van még sok ember, akik keserűek Isten felé.

A saját közvetlen kapcsolatunkon kívülálló gonoszság miatt nem leszünk keserűek. A keserűség alapja annak a valakinek a bűne, aki közel van hozzánk és aki tett valamit ellenünk.

Lehet, hogy ez egy jelentéktelen dolog. Nem kell nagynak lennie, *csak közel legyen hozzánk.*

Felveszi a zokniját a földről? Nem? Keserű leszel emiatt? Hát, nem, de mi van, ha ezt 5000-szer teszi?

Gondolhatod, hogy megvan a jogod a keserűségre. Azonban a Biblia senkinek nem engedélyezi a jogot a keserűségre. A Biblia azt mondja, hogy *szabaduljunk meg minden keserűségtől.*

“Senki se hajoljon el az Isten kegyelmétől, hogy a keserűség gyökere felnövekedve kárt ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön.” (a fertőzzön szó angolul bemocskol) (Zsidókhöz írt levél 12:15)

Ez úgy írja le a keserűséget, mintha egy gyökér lenne. A gyökér olyan valami, ami föld alatt van és nem látható. Azonban a jelenlétének bizonyítéka látható lehet, például amikor a járdát felemeljük.

A gyökerek más dolgokat is csinálnak. A helyzet az, hogy attól, hogy nem látod a gyökereket, még nem azt jelenti, hogy nincsenek ott és azt sem, hogy soha nem fogod látni őket. Táplálkoznak és nem maradnak gyökerek. Végül is kijönnek a földből.

A születő gyümölcs közvetlen kapcsolatban áll a gyökér tevékenységével. Az almafa gyökere almát szolgáltat nekünk. Ha ez egy keserű gyökér, a gyümölcs is keserű lesz.

Ezt mondja ez a vers. Óvakodj, hogy a keserűség gyökere fel ne növekedjen, kárt ne okozzon, és be ne mocskoljon sok embert, mert attól általában koszosak az emberek. Láttál már átmenni keserűséget a gyülekezeten? A keserűség úgy át tud menni az egyházközösségen, mint a prérítűz. Át tud menni egy munkahelyen vagy egy kollégiumon. Miért van ez? Valaki, úgy döntött, hogy megosztja. Keserű volt, hagyta a gyökeret a felszínre jönni és gyümölcsöt teremni. Megosztotta másokkal és sok ember keserűvé vált. A Zsidókhöz írt levél írója óvva int minket ettől. Azt mondja, hogy senki ne hajoljon el Isten kegyelmétől. Ha engedsz

ennek a keserűség felnőtt és sok embert megfertőz. Sokakat beszennyez.

Mi történik azzal az emberrel, aki sok éven keresztül hordozza magában a keserűséget? Mi történik fizikálisan? Megbetegedhet? Tegyük fel, hogy egy családtag felé érez keserűséget. Magában hordozza, nem osztja meg senkivel. Nem fertőz meg sok embert, mélyen magában hordozza. Ha magában tartja néhány évig, végül elkezd fájni. Elmegy az orvoshoz és az orvos azt mondja "Ön rendben van, bár beteg. De az ön betegsége nem az a fajta, amivel én foglalkozok. Egy másik doktorhoz küldöm."

Elküld egy pszichiáterhez és a pszichiáter egyet ért az orvossal. "Rendben, ön beteg és én tudom, hogy miért. Azért, mert 20 éve keserű már az apja felé. Ezek alatt az évek alatt ön ezt elfojtotta és most pedig megrothadt az ön belsejében. Magában tartotta ezt a mérget és ez a sav most fizikálisan megbetegítette önt. Szóval amit akarok magától az az, hogy menjen haza és mondja ezt el az apjának. Miért tartaná bent és legyen beteg? Engedje ki. Legyen mindenki más beteg!"

Tehát a világ két megoldást ismer. Tartsd magadban a keserűséget és legyél tőle beteg, vagy pedig engedd ki és terjeszd szét a betegséget. Isten megoldása az, hogy tárd fel a gyökeret! Szabadulj meg tőle. *De ehhez Isten kegyelmére van szükség.* Az embernek tudnia kell, hogy Jézus Krisztus képes erre. Ő a kegyelem forrása.

A keresztyéneknek nem szabad a világ megoldásait használni. Amikor a keresztyének a világot utánozzák, akkor két szegényes választásuk van. A Biblia azt mondja, hogy szabaduljunk meg a keserűségtől. Nem kell magadban tartanod és nem kell megosztanod. Add át az Atyának, a Fiú által. "Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van a szívetekben, ne kérkedjete, és ne hazudjatok az igazsággal szemben. Ez a bölcsesség nem felülről jön, hanem földi, testi és ördögi." (Jakab 3:14-15)

Amikor fiatal középvezető voltam a Haditengerészeti Akadémián, azt gondoltam, hogy

az ingerlékenységet és a féltékenységet amit láttam, majd kinövök. Azt gondoltam, hogyha magasabbra jutsz a ranglétrán akkor érettebb leszel. De ahogy idősebb lettem, azt láttam, hogy a féltékenység csak egyre hevesebbé vált. *A keserűség halmozódik.* Hacsak nem oldódik meg, az emberek nem lesznek kevésbé keserűek az érettséggel. Egyre keserűbbek lesznek az évek során. Egyre rosszabb és rosszabb lesz.

És ha keserű irigység van benned ennek gonosz praktikák lesznek az eredménye. Ez nem a mennyből jön. Ez egyenesen a pokolból jön és az ördögtől van. Minden gonosz praktika ebből a hozzáállásból fakad. Ahogy ez nyilvánvaló, valós a probléma. Hogy szabaduljunk meg a keserűségtől?

Mielőtt megszabadulhatnánk, észre kell vennünk, hogy keserűek vagyunk. Hogy tudjuk eldönteni, hogy keserűek vagyunk?

Általában a keserűség sok részletre emlékezik. Beszélgetések ezrei voltak az életedben, legtöbbit ezek közül már elfelejtettél. De ez az egy, amely 5 évvel ezelőtt történt és te minden egyes szóra emlékszel, a hanglejtésre, a hangja minden részletének a hajlására. Pontosan tudod, hogy mi történt...ami azt jelenti, hogy keserű vagy.

Valaki lehet tárgyilagos és mondhatja, hogy ez akkor is lehetséges, hogy jó memóriánk van a jó beszélgetésekre is. Lehetséges ez? Igen, de nem valószínű. Miért van ez? Mert a memória segít *az ismétlésben, az ismétlésben és a még több ismétlésben.* Az emberek általában a szép dolgokat nem elevenítik fel annyiszor. Azonban a rossz dolgokat újra és újra. Sok tanácsadást végeztem olyan emberrel, akik a válás folyamatában voltak. Ismertem néhányat a házasságuk ideje alatt, az életük egy boldogabb időszakában. De a válás ideje alatt, egyetlen boldog időszakra sem emlékeztek. Mindegyik azokra emlékezett, amin folyton gondolkozott magában. Keserűek.

Az nem azt jelenti, hogy nem voltak boldog időszakaik. Azonban csak arra tudtak

koncentrálni, hogy ők milyen igazak voltak és milyen rossz volt a másik. Ha valakinek éles, részletes memóriája van azokra a dolgokra, amelyek évekkal ezelőtt, amikor gyerek volt, akkor történtek, vagy amikor fiatal volt, vagy egyáltalán bárki mást vádol, akkor ez a keserűségre utaló jel. A megoldás a keserűségre, megszabadulni tőle.

Egy csodás megtapasztalásom volt egyszer Dallasban, Texasban. Egy régi barát otthonában beszéltem egy szombat este. Írtam néhány ismerősömnek akiket máskor megismertem máshol az országban, hogy jöjjenek el és ők is eljöttek.

A vendéglátóm arra kért, hogy beszéljek a keserűségről, amit meg is tettem. Ezután, egy házaspár jött, hogy lásson engem. Ismertem őket 8 évvel ezelőtt Washington államban, Pullmanban. Az asszony odajött hozzám és azt mondta, "8 éve vagyok házasok. A házasságunk első évében olyan keserű voltam az anyám felé, hogy ezt minden nap a férjemre terheltem. Házasságunk első éve szörnyű volt, mert ezt a keserűséget anyám felé folyamatosan megosztottam a férjemmel."

Aztán, azt mondta, hogy én 7 évvel ezelőtt beszéltem a keserűségről és ő akkor megszabadult az övétől. Egy nap, látott egy másik asszonyt aki valóban keserű volt az édesanyja felé. Azt gondolta, "Én tudok segíteni ennek a nőnek. Meg tudom osztani minden azonos megtapasztalásomat. Odamentem hozzá, hogy ezt elmondjam, és nem tudtam visszaemlékezni egyetlen részletre sem. A részletes memóriám meghalt. Minden, amit tudtam neki mondani az volt, hogy szoktam emlékezni dolgokra és már többé nem emlékszem." Az Úr valóban gondoskodott az ő keserűségéről.

Egy másik alkalommal egy négy hetes házasság-tanfolyamon tanítottam. Betettem egy hirdetést az újságba és nem tudtam, hogy ki fog eljönni. Egy nő jött el mert a doktora elküldte őt. Bejött és azt tudtam őszintén mondani, hogy nem láttam soha senkit keserűbbnek életemben. 40 évig halmozta a keserűséget. Megszabadult akkor este és egy találkozót beszélt

meg velem a következő nap a könyvesboltban ahol dolgoztam. Bejött a boltba, és én nem tudtam, hogy ki ő. *Olyan másként nézett ki.* Csak egy éjszaka telt el mióta találkoztunk, de most már tiszta volt belül.

Mi a probléma? Miért nem hajítjuk el a keserűséget? Ha egy hazugságot mondok, megvallhatom és meg van bocsátva. Ahhoz, hogy szabadulhassunk a keserűségtől, kell, hogy ráésszünk arra, hogy keserű a szívünk. Helyette a kísértés az, hogy a másikat hibáztatjuk. Nézd, mit tett. Ez a keserűség természete. Sorrendben fel kell előbb ismernem, hogy ez az én problémám, mielőtt megtudnám vallani és el tudnám hagyni.

De te azt mondod, “Nem vagyok keserű. Csupán könnyen megsértődök.” Azonban a sértődés tünetei nagyon közel állnak a haragtartás tüneteihez. Tudod te egyáltalán, hogy mit jelent egy pillanatra haragudni? Mondhatod, “Ez nem keserűség hanem csak sértődés.” Szoros kapcsolat van aközött, hogy megsértődni és haragot tartani. Valaki megsértődik és utána tartja a haragot. Van egy másik szoros kapcsolat a haragtartás és a keserűség közt. A harag átfordulhat mély keserűségbe.

A keserűség csupán ragaszkodás a haraghoz. Megerjed és rothadni kezd. Bent marad és egyre rosszabb lesz.

A láncszemek lánccá alakulnak. Van egy kapcsolat a keserűség és a gyűlölet között és egy nagyon világos bibliai azonosítás a gyűlölet és a gyilkosság között. Amit akarok mondani az az, hogy a sértődés gyilkossághoz vezethet. Néhányan gondolhatják, hogy ez nagyon erős tanítás. Azonban ennek az ereje a Bibliában van.

Rá akarunk mutatni, hogy *mekkora bűn a keserűség.* A keserű embernek először is észre kell vennie, hogy keserű, másodsor, hogy ez nagy gonoszság. Ismét csak azt mondhatjuk, hogy az ok, hogy az emberek nem foglalkoznak ezzel a bűnnel, hogy azt gondolják, hogy ez a másik ember vétke. Az ördög azt mondja, “Oh, ha abba hagyja a

hazugságot vagy abbahagyja ezt vagy azt, vagy ha azt mondja, hogy 'sajnálja,' akkor jobban fogod érezni magad.”

De tegyük fel, hogy nem hagyja abba? Tegyük fel, hogy soha nem hagyja? Egész életedben keserű maradsz, mert valaki más ragaszkodik a bűnéhez? Ennek egyáltalán semmi értelme. Mondhatod, “Megbocsátok neki, ha bocsánatot kér, de addig nem. Addig jogom van a keserűségemhez. Ha az mondja, hogy bocsánat, megbocsátok neki és minden rendben lesz.” Felépíted a keserűség falát és egy nap odajön hozzád és azt mondja, “sajnálom”. Meg tudsz neki bocsátani? Nem, mert a keserűség nem bocsát meg. A megbocsátás rendje az, hogy neked már az előtt készen kell lenni a megbocsátásra, mielőtt bocsánatot kérne a másik. Ha te készen vagy megbocsátani neki, mielőtt ő bocsánatot kérne, ez nem függ attól, hogy ő bocsánatot kér vagy sem. Más szóval, egyoldalúan megszabadulsz a keserűségtől. Nem fontos, hogy mit tesz a másik.

Korábban azt mondtuk, hogy a keserűség alapja valaki másnak a bűne, legyen az valós vagy képzelt. De ez csak úgy tűnik. Az igazság az, hogy a keserűség az a bűn, amely megáll önmagában. A valóságban a keserűség az önmagában bűn. A keserű ember eldönti, hogy keserű lesz, függetlenül a másiktól, aki megbántotta.

Azonban te ezt mondd, “Nem, ő bűnt követett el ellenem és ha bocsánatot kér, akkor minden jó lesz.” De ez nem így van!

Ismertem helyzeteket, ahol felajánlották a bocsánatkérést, de a személy keserű maradt. Tegyük fel, hogy a “tettes” meghal és nem tudja magát menteni. Ismerek embereket, akik rendkívül keserűek és a keserűségek az évekkel azelőtt meghalt szüleik felé irányul. A keserűségük nem halt meg. A keserűség a keserű ember bűne egyedül, nem függ össze mással.

Egy alkalommal elmentem Walla Walla állam börtönébe egy napot a bent lakókkal

tölteni. Karácsony körül történt. Körülbelül 6 órát töltöttem ott. Egy délutánon át, maximális biztonságban voltam, beszéltem és tanítottam az evangélizációról. Egy fickó kérdezett az igazán kemény bűnözők eléréséről. Azt gondoltam, hogy valóban érdekli az ilyen fajta evangélizáció és beszéltem neki róla. Aztán egy minimális biztonságú helyen, egy védő felügyelet alatt levő helyen és egyéb helyeken is töltöttem időt. Este visszatértem a maximum biztonságba, és azt gondoltam, hogy a keserűségről fogok beszélni. Gondoltam talán számos keserű ember volt itt.

Ez a fickó, aki az evangélizációról kérdezett, feltett még egy kérdést nekem. Azt mondta:

- Hogy lehet szabadulni a keserűségtől, ha valaki kegyetlenül összeverte a 3 éves fiadat?

Elmondtam neki, hogy hogyan szabadulhat meg, majd hozzátettem:

- Tudod, ha megszabadulsz a keserűségtől, segíteni tudsz neki abban, hogy többé más kicsi gyereket ne verjen össze.

- Nem, ezen a fickón már nem lehet segíteni.

- Dehogynem.

- Nem, nem.

- Miért nem?

- Már nincs velünk többé.

Ez a bentlakó megölte őt. Megölte, mert ezt csinálta a 3 éves fiával - ezért volt a börtönben. De *még azután is keserű maradt*, miután megölte. Más szóval az, hogy kiadta magából a keserűséget, nem szabadította meg. A halál eset se szerzett szabadulást.

Ha valaki más azt mondja, hogy sajnálja, az nem szabadít meg minket a keserűségtől. Az egyetlen dolog ami megszabadít, az a megvallás Istennek, mert Jézus Krisztus meghalt és feltámadt. *Ez az egyetlen megoldás.*

Mondhatod, hogy már rég meghalt az ember, aki ellen keserű vagy. Nem ölted meg, mint az az ember a börtönben. De azon kívül nincs különbség; a másik az halott és te még mindig keserű vagy.

Ha az ember aki meghalt hívő volt, akkor az Úrnál van, megbocsátott neki Isten mindent és tiszta. Te pedig még keserű vagy egy olyan valaki ellen aki most örvendezik a Mennyben mert az ő neve le van írva a Bárány Életkönyvében.

Ha az ember aki meghalt nem volt hívő, akkor az Isten ítélete alatt van, ahogy le van írva a 2 Thesszalónika 1:6-8.

Mert hiszen igazságos dolog az Isten előtt, hogy gyötrőiteknek gyötrelemmel fizessen, nektek pedig, akiket gyötörtek, enyhülést adjon mivelünk együtt. Mert amikor az Úr Jézus megjelenik a mennyből hatalmának angyalaival, tűz lángjában, bosszút áll azokon, akik nem ismerik Istent, és nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának.

Ne álljatok bosszút önmagatokért, szeretteim, hanem adjatok helyet az ő haragjának, mert meg van írva: "Enyém a bosszúállás, én megfizetek" - így szól az Úr.

Róma 12:19

Isten igazságos és Isten áll bosszút.

A halottak akkor sem tudnának mit kezdeni a te keserűségeddel, hogyha még életben lennének és meg tudnátok beszélni. Így, hogy halottak, már rendezve vannak így vagy úgy. Ott vagy te, élő és keserű, hogy fájdalmat okoz magadnak és másoknak éveken keresztül. A

keserúséged a te bűnöd, akármit gondolsz, hogy mi okozta. Isten megengedi majd neked megtapasztalni a megbocsátást és az örömet, amik a tieid, amikor megbánod és megvallod a keserúségedet, mint nagy bűnt Isten ellen.

Nem kell magunkban tartani és nem kell megosztanunk másokkal. Csak egyetlen dolgot kell tennünk és ez az, hogy megvalljuk, mint nagy és gonosz bűnt. Állhatatosnak kell lennünk a megvallásban, amikor csak szükséges.

Egyszer, Californiában, Montereyben beszéltem, az amerikai tengerészeti utóképző iskolában. Itt volt egy fiú, akinek nagy hírneve volt, mint Biblia oktató. Csapattiszt volt a haditengerészetnél, de mellőzték egy tengeralattjáró parancsnokságából. Nem rendelkezhetett egy tengeralattjáró fölött és keserű lett. Beszéltem a keserűség bűnének a megvallásáról, és ő valóban meggyőződött a bűnösségéről. Eljött hozzám és megszabadult a keserűségétől. A következő reggel, azt mondta a felesége, "egy új férjet kaptam." Keserű volt a haditengerészet felé." De ez az ő vétké volt is nem a haditengerészeté.

Amy Carmichaelnek volt egy feljegyzése a kis könyvében, az angol címe *IF*. "Egy édes vízzel színültig tele pohárból még akkor sem ömlhet ki keserű csepp, ha véletlenül meglökik azt." Ha tele van édes vízzel meglökik, mi kell, hogy kijöjjön a pohárból? Édes víz. Ha keményen meglökjük, mi történik? Több édes víz ömlik ki a földre. A meglökések nem tudnak édes vizet keserű vízre változtatni. Mástól lesz ilyen.

A lökdösés csak kihozza a tartályból azt, ami benne volt. Ha telve vagy "édességgel" és világossággal és meglöknek, akkor édesség és világosság fog kiömleni. Ha mézzel vagy töltve, méz fog kijönni. Ha ecet jön ki, ez mit bizonyít? Ez megmutatja, hogy mi volt már a tartályban. Más szóval, sok keserűség egyáltalán nem azon alapul, hogy mit tett a másik. A keserűség a gyümölcse annak, hogy mi mit teszünk és kik vagyunk.

Sok évvel ezelőtt, a hálósobánkban az asztalomnál dolgoztam. A feleségem, Bessie,

olvasott az ágyban. Bármit csináltam, nem ment jól. Bessie mondott valamit, megfordultam és neki támadtam. Ez valami nem keresztény volt. Csodálkozva rám nézett, felállt és elhagyta a szobát. Ott ültem elgondolkodva, "Nem kellett volna ezt mondania. Nézd mit mondott. Nézd, nézd, nézd." Ez tettem körülbelül 10 percig, talán hosszabb ideig. Keserű voltam Bessie iránt, de mindez amit ő tett egy lökés volt a pohárnak. Ami a pohárban volt, az jött ki a pohárból.

Ha édességgel és világossággal lettem volna töltve az amit Bessie mondott, nem váltotta volna ki belőlem ezt. Ott ültem és azon gondolkoztam, hogy mit tett. Már tudtam, (én nagyon jól tudtam) mert már megtanultam ezt a keserűségről. Mégis gondolkodtam az ő "bűnéről" mert öröm van a másik ember vádlásában. Néhány ember ezt évekig csinálja.

Egy ideig ott ültem és aztán átmentem az én agyfelemre, a térdeimre ereszkedtem és azt mondtam, "Uram egyedül én vagyok a hibás. Ez az én keserűségem és az én bűnöm volt. Megvallom, elhagyom és kérlek bocsáss meg nekem."

Felálltam a térdemről és azt mondtam "De nézd már mit mondott." Vissza a térdemre. "Istenem, sajnálom, amit tettem. Vállalom a felelősséget. Ez az én bűnöm és egyedül az enyém."

Felkeltem a térdemről és azt mondtam, "Istenem, Te és én tudjuk, hogy ki a valódi vétke." Visszatérdeltem. A térdemen maradtam 45 percig, mindaddig, amíg fel tudtam állni és nem mondtam, "nézd ő mit mondott."

Most már nem emlékszem mit mondott és nem emlékszem mit csináltam az asztalnál. Nem emlékszem a részletekre.

Az egyetlen dolog, amire emlékszem, hogy felálltam. Tudom azonban, hogy ha nem foglalkozom a keserűséggel, *tudnám pontosan, hogy aznap ő mit mondott.* Ez a keserűség természete.

A keserűségtől való megszabadulás sor rendjében, azt láttam, hogy ez gonosz és az én

bűnöm és az enyém egyedül. Nem szabadulok meg tőle azáltal, hogy a másik bocsánatot kér. Nem szabadulok meg tőle azáltal, ha a másik ember megtér a bűnéből vagy ha meghal. Nem szabadulhatok meg más úton, kivéve, ha bűnnek nevezem a Szent Isten ellen, megvallom és elfogadom a bocsánatot. A nehézség abban van, hogy levegyem a bűnéről. De a helyzet az, hogyha azt gondolom, hogy ez a másik ember problémája, de ez megmutatja, hogy nem helyesen gondolkodom. Ha ez az ő problémája lenne, és ha én édességgel és világossággal lennék telve és nem keserűséggel, akkor törődnék a másik emberrel.

Mondhatnám, "Ez a szegény fickó! Nézd mit tett! Ha én valami ilyesmit tettem volna, én borzasztóan érezném magam. Ő is biztos így érzi magát." Gondolom ezt és megyek segíteni. De ha nem ez a válaszom akkor keserű vagyok és ez az én bűnöm és nem az övé.

Hiszem, hogy ez a bűn a fő akadálya az ébredésnek a mi országunkban. Ha keresztyének elkezdik megvallani bűneiket, akkor másoknak is képesek lesznek megbocsátani.